

for, at Tjenesteforhold paa kortere Tid kunne blive mere almindelige. Men paa den anden Side veed jeg ikke, om man ikke kommer til en Ubillighed, naar man giver den faste Regel, at de særegne Virkninger ikke skulle indtræde, medmindre Contracten er indgaaet paa $\frac{1}{2}$ Aar; thi det kunde dog være aldeles klart, at Parterne havde villet binde sig paa samme Maade som ved en Lyendecontract, at de kunde have tænkt sig, at der skulde finde det samme indbyrdes Forhold Sted imellem dem, som finder Sted imellem Huusbonde og Lyende, og desuagtet kunde Tjenestetiden dog alligevel være ansat kortere, fordi Vedkommende kun havde Brug for den paagældende Person i kortere Tid. Man maatte da i alt Fald gjøre nogle Undtagelser; thi ellers kom man ind paa Vanskeligheder. Naar saaledes en Person var kommen ud af sin Tjeneste af en eller anden Grund, fordi han var bleven syg eller deslige, eller kom til et fremmed Sted og nu skulde tage Tjeneste der, maatte denne Person dog kunne indgaae en Lyendecontract til førstkommende Skiftetid, om der end var kortere Tid til denne end $\frac{1}{2}$ Aar, istedetfor at efter Forslaget skulde en slig Lyendecontract indgaaes og være bindende ikke alene til den førstkommende Skiftetid, men til den næstkommende. Det Diemed, som ligger til Grund for Forslaget, maa jeg iøvrigt erkjende for at være ganske rigtigt; thi man maa vistnok ansee det for i høi Grad ønskeligt, at det i Praxis vedligeholder sig, at Lyendecontracter, om muligt, ikke blive indgaaede paa kortere Tid end idetmindste $\frac{1}{2}$ Aar. Dette er fra den ene Side betragtet vistnok endogsaa høist ønskeligt; men Spørgsmaalet er, om man kan opnaae dette Resultat, naar man paa den anden Side løser den nugældende Bestemmelse saaledes, at det for Fremtiden skulde være Alle og Enhver tilladt at indgaae Tjenestecontracter for saa lang eller kort Tid, de ville; thi da vilde Følgen af Forslaget blive, at man vel vilde kunne indgaae Tjenestecontracter maanedsviis, fjerdingaarsviis, eller hvorledes man vil; men det vilde da ikke være egentlige Lyendecontracter, der blev indgaaet for saa kort Tid, medens, efter hvad jeg forhen har tilladt mig at bemærke, saadanne Contract-

ter nu for Tiden kunne indgaaes paa Landet af Personer, som ere berettigede til at søge Dagleie, nemlig af alle dem, med Hensyn til hvilke der er gjort en Undtagelse fra den almindelige Forpligtelse til at tage fast Tjeneste. Der er endelig af det ærede Udvalg stillet et Endringsforslag til den sidste Deel af § 9. Saavidt jeg forstod, er den sidste Deel af dets Forslag, som indeholdes under den 19de Afstemningspost, taget tilbage, saa at der kun bliver Spørgsmaal om, hvornidt man i den sidste Deel af Paragraphen skal forandre den i Udfastet bestemte Opfigelsestid: eet Aars Barsel, til Opfigelse med et halvt Aars Barsel. Det er vistnok ikke just af stor Bigtighed; imidlertid skal jeg dog tillade mig at anføre de Grunde, hvorfor jeg har meent, at man ikke skulde ansætte Opfigelsestiden saa ganske kort. Her tales om en Contract, der er indgaaet paa flere Aar, enten saaledes, at den er bindende for begge Parter i flere Aar, eller at den i ligesaa lang Tid er bindende kun for Lyendets Vedkommende. Efter de almindelige Regler maatte Contracten altsaa staae ved Magt, indtil disse flere Aar ere udløbne, og det er altsaa noget ganske Særegent ved dette Forhold, at man indrømmer Parterne i Loven en udtrykkelig Ret til imod Contractens Indhold at opsigte den forinden. En anden Sag er det, naar en af Parterne bryder den, s. Ex. naar Lyendet ulovlig forlader sin Tjeneste; thi i dette Tilfælde løses jo Huusbonden fra enhver contractmæssig Forpligtelse mod Lyendet. Men, naar maaskee Lyendet ved Contractens Bedvarenhed opnaaer væsentlige Fordele, navnlig derved kan see sin Fremtid sikret ved Udsigten til at kunne faae sin Underholdning paa sine gamle Dage, naar det ikke længer er istand tit at yde nogen synderlig Tjeneste, og man da ikke giver Huusbonden Ret til at kunne gaae fra Contracten, saa synes det mig, at man ogsaa maa være noget vaerksom med at give altfor løse Bestemmelser, hvorved Lyendet desuagtet kunde gaae fra Contracten og komme ud af Lyendeforholdet. Jeg har derfor troet, at, naar saadanne Omstændigheder indtræde, der skulde berettigede Lyendet hertil, kan man med Billighed fordre, at Lyendet skal opsigte Contracten længere Tid i Forveien, for at